POHLEDY

První

V těch očích víc než omamná podmanivost. Těká v nich louka, tu bere splav, čtu jakousi zvířenou matérii, která natolik namočí, že prý i posmrtně přijdu si živ a zdráv, dám vědět.

Druhý

Chytat slunce do pasti jako krysu může zase jen krysa, odsekla.

Třetí

Kdybych ji neznal, napíšu, že se přede mnou stydí, avšak ona sklápí trny divoké růže. Proto nezasekly. Vybrala si mě, abych neutralizoval hrůzu z lidí, ale i já dokážu být vzteklý, ne, že ne.

Čtvrtý

Čtvrtý pohled žádný z tří předchozích nedožene. I mně uniká; stíhám ho periferně a jen když ležím, ví Bůh a pes, že tudy prolétá, že vaří se mi mozek a pot stékající po skráních ostře čpí koňským šestispřežím.

A to je vše. Nebýt čokla, který olízává moji hlavu, který jak pominutý vyštěkává stopu, který mě zdržuje.

A přitom by stačilo dívat se mu do očí.